

ראש השנה פרק שלישי - ז' כ"ה:

משנה

1. **ראוחו ב"ד וכל ישראל ולא הפסיקו** לומר מקודש עד שחשכה הרי זה מעובר, **ומפרש בגמ' ע"פ** שגם כל ישראל ראו הלבנה, אף"ה מעברין את החידש כיון שלא הפסיקו לקדש החידש מבعد יום.
2. **נחקרו העדים ולא הפסיקו** לומר מקודש עד שחשכה הרי זה מעובר, **ומפרש בגמ' שה"א** שהואיל ונחקרו העדים מבعد יום, תיהוי חקירת העדים כתחלת דין ומקודש מקודש כגמר דין, ואין לעבר החידש, כמו שראינו בדיני ממונות שדין ביום גומר דין בלילה, קמ"ל "כי חק (גמר דין) לישראל הוא משפט (תחלת דין) לאלקי יעקב, שבעדות החידש חק هو כמו משפט, שכמו שצריך התחלת דין ביום, כן צריך הגמר דין ביום.
3. **ראוחו ב"ד בלבד, יעדדו שניים ויעידו בפניהם ויאמרו מקודש מקודש, ומפרש בגמ'** שראו הלבנה בלילה, שאם ראו ביום, לא תהא שמיעה גדולה מראיה, דלא כתיב עדות בקידוש החידש אלא כזה ראה וקידש, וא"כ יכולן לקדש החידש מיד ללא עדות אם ראו ביום, אבל כיון שראו בלילה, צריכין עדות ביום כדי לקדש עליה.
4. **ראוחו שלשה והן ב"ד, יעדדו השנים ויושיבו מחבריהם אצל היחיד וייעדו בפניהם ויאמרו מקודש מקודש שאין היחיד נאמן בפני עצמו, ומפרש בגמ'** שכאן נמי ראו החידש בלילה, וה"א שלא יהא צריכין שיושבו מחבריהם לעשות ב"ד של שלש ומספיק בדיון מומחה אחד כמו בדיוני ממונות, קמ"ל שצרכינו ג' דיינים, כמו שראינו שמשה לבדו לא היה יכול לקדש החידש שנאמר ויאמר ה' אל משה ואל אהרן... החידש הזה לכם.

כ"ה-כ"ז.

קושית הגמ' - למימרא דעת נעשה דין שכל ה^{ב"ד} ראו הלבנה וראויים להיות עדים, ואף"ה יכולים להיות דיינים, וא"כ **לימא מתניתין שלא כר"ע**, דתניא סנהדרין שראו אחד שהרג את הנפש, **רבי טרפון** אמר מקצתן נעשו עדים ומקצתן נעשו דיינים, ור"ע אמר שאינם יכולים להיות דיינים.

תירוץ הגמ' - באמת מתניתין שלנו יכול להיות כר"ע, שר"ע אמר שאין עד נעשה דין דוקא בדיוני נפשות שיש דין של "והצילו העדה" וכיון שראו שהרג, אין יכולים למצוא זכות, ולכן אין נעשה דין, אבל בקידוש החידש אפילו ר"ע מודה.